

DIVENDRES SANT - Ofici de Lectura i Laudes
Catedral de Vic, 25-3-2016

En el Divendres Sant l'Església ens convida a fer silenci. Un silenci, però, que neix de la contemplació del misteri del Fill de Déu mort per nosaltres i per la nostra salvació. És el silenci ple d'escolta de la Paraula i de la pregària que brolla d'aquesta mateixa escolta.

En aquesta hora del matí us convido a parar-nos en aquelles paraules de Jesús, clavat en la creu, quan, *sabent que tot s'havia realitzat, perquè s'acabés de complir l'Esriptura digué: Tinc set* (Jn 19,28). Amb aquestes paraules ressonava el que diu el salm de la passió del Senyor, el Salm 22, que Jesús va posar en els seus llavis i en el seu cor en aquests moments de prova i de sofriment; en concret en aquell verset que diu: *Tinc eixut com terrissa el paladar, / la llengua se m'hi encasta, i m'ajaieu a la pols de la mort* (v. 16). L'Esriptura es compleix del tot en Jesús.

Hi ha també un altre aspecte que no podem oblidar. Jesús amb aquesta expressió: «Tinc set», mostra també la determinació que l'ha acompanyat durant tota la seva vida. Ell no ha vingut a fer la seva voluntat, sinó la voluntat del qui l'ha enviat. És el mateix que expressa en un altre lloc de l'Evangeli: *La copa que el Pare m'ha donat, no l'he de beure?* (Jn 18,11).

no podem deixar de parar-nos en tres moments de la història del pensament i de l'espiritualitat de l'Església a fi de poder entrar més en el misteri d'aquesta paraula de Crist en la creu. Sant Agustí comenta aquestes mateixes paraules de Crist a la samaritana quan li diu que té set i li demana aigua. Ell comenta que és la set d'aquella dona la que sedeja Jesús. També santa Teresa de l'Infant Jesús és colpida per aquestes paraules de Jesús en la creu i a la samaritana. I ella expressa amb fermesa: «Vet aquí tot el que Jesús reclama de nosaltres, ell no té pas necessitat de les nostres obres, sinó solament del nostre amor... Ell tenia set... però dient: *Tinc set*, era l'amor de la seva pobra criatura que el Creador de l'univers reclama. Ell té set d'amor... Ah! Ho sento més que mai. Jesús està trasbalsat. Ell no troba més que ingrats i indiferents entre els deixebles del món i, entre els seus deixebles, ai!, troba pocs cors que es lliurin a ell sense reserva, que compreguin tota la tendresa del seu Amor infinit» (Manuscrit B, 1v⁰).

I una darrera fita, entre moltes altres, en aquest camí d'espiritualitat cristiana. La beata Teresa de Calcuta viu plenament aquesta espiritualitat de Teresa de Lisieux. I ella mateixa, en el seu cor, sent el crit de Jesús a la creu: *Tinc set*; i es lliura a viure del tot per a Crist, servint els més pobres entre els pobres, volent sadollar aquesta set del Senyor. És la set de Crist la que està en l'origen de l'obra que

arreu del món fa present la caritat. Per a les Missioneres de la Caritat la crida a respondre a l'amor de Crist amb un cor ple d'amor i d'agraïment no pot separar-se del servei als pobres, als infants abandonats i als malalts sense esperança, perquè en ells també Crist crida encara avui dient que té set. El crit de Crist sedejant el nostre amor, si és acollit en el cor, dóna fruits de veritable misericòrdia. En són testimonis les quatre germanes missioneres de la caritat que van morir per Crist, servint els més pobres, en l'atemptat contra la fe cristiana al Iemen. Elles són les continuadores d'una resposta a la set de Crist, proclamada des de la creu en el divendres més sant de tota la història, quan Crit moria per manifestar com el cor de Déu és ple d'amor misericordiós.